

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Hebdomas Patientiæ Sive Methodus Facilis Totam Septimanam Inter Omnes Fortunæ, Ac Vitæ, Coeterosque Casus Humanos In Sancta Quiete, Pace, Et Patientia Transigendi Ex Consideratione, Imitatione Et ...

Dietmer, Georg

Moguntiaë, 1674

Caput I. Magnitudo Mariani doloris consideratur ex eo, quod sit Regina
Martyrum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46586](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46586)

Certe scio, quid faciam, vel ibi sine cessatione, & intermissione, cum clamore & lacrymis tuis pedibus provolutus postulabo, clamabo, ero nimium importunus, & hæc mihi tribues; vel si me percusseris, ut recedem, stabo tamen & tua sustinebo flagella, donec ero undique vulneratus. Si autem sine percussione blandiri volueris, perseverabo constans, & tua recipiam blandimenta, & ipsæ blanditiæ cor meum vulnerabunt amore; si autem ne quidquam dixeris, tunc cor meum vulnerabitur tristitiâ, & dolore, & sic sine vulnere non recedam.

DIES JOVIS.

Attendite, & videte si est dolor
sunt dolor meus.

CAPUT I.

Magitudo Mariani doloris consideratur ex eo, quod sit Regina Martyrum.

Non defuerunt Parthenophile, iique graves authores, qui Matrem tuam sanctissimam Virginem corporali gladio

gladio verè Martyrem interiisse affirmarent. Ita enim quosdam sensisse refert Isidorus *lib. de vita & morte SS. cap. 68. S.* item Ambros. & Beda *in cap. 2. Luca.* Timotheus autem Presbyter Hierosoly: *in oratione de Simeone, citatus à Metaphrasæ, eandem sententiam refert, breviterque sequentibus verbis refutat: Hinc nonnulli existimarunt Domini Matrem gladio morte affectam, finem accepisse Martyrii, propterea quod dixerit Simeon: Tuam quoque ipsius animam pertransibit gladius. Non ita autem habet: ferreus enim gladius corpus dividit, non dissecat animam. Quo fit ut intemerata & sanctissima Virgo, hucusque sit immortalis propterea quod qui in ea habitavit, eam traduxerit in loca in quibus est assumpta. Quæ ultima verba Timothei eam videntur insinuare sententiam, quæ olim astruebat, Virginem Matrem omnino mortuam non fuisse, sed vivam in cælum transportatam. quò etiam inclinare videtur Epiphanius *hæresi 78.* his verbis: *Ego non audeo dicere, scilicet fuisse mortuam, sed silentium mihi impero. Verum Dominam nostram**

nostram & corporaliter obiisse, & sine profusione sanguinis, communis est sensus, & Ecclesie traditio. Docentq; gravissimi quique P.P. ac Theologi; opus enim erat, ut moriendo Mater assimilaretur filio, & ut luculentius constaret, eam esse passibili corpore præditam, non verò materiâ quadam cœlesti, ut aliqui commenti sunt. *V. S. Thom. in 3. diâ. 4. q. 2. a. 1.* Unde & S. Paulinus epist. 58. ad August. sic scribit: *Nec Mariam beatissimam usq; legimus occisam, ut de corporali gladio Sædus ille Simeon ei futuram passionem prophetaffe videatur.* Concors nihilominus SS. Patrum est sensus, beatissimam Virginem non modo Martyrem fuisse, sed insuper per quantam excellentiam, ut jure quodam merito plura pertulisse supplicia censenda sit, quam reliqui simul omnes, ex quo & à SS. Doctoribus, & catholica Ecclesia *Martyr Martyrum & Regina Martyrum* appellatur, & invocatur: Ex quibus rursus ingentissima & intensissima dolorum Marianorum magnitudo, ac vehementia patet.

telcit.

tescit. Testatur illud imprimis S. Anselmus *de excell. V. cap. 5.* his verbis: *Dolor Virginis major fuit omnibus doloribus, quidquid enim crudelitatis inflatum est corporibus Martyrum, leve fuit, aut potius nihil, comparatione tuæ passionis; (Virginem alloquitur) quæ nimirum sua immensitate transfixit cuncta penetralia tua, tuique benignissimi cordis intima. Et utique pia Domina non crediderim potuisse te ullo pacto, stimulos tanti cruciatus, quin vitam amitteres, sustinere; nisi ipse Spiritus vitæ dulcissimi filii tui pro quo moriente conquerebaris, Et tantopere torquebaris, te confortaret. Testatur Amadæus *hom. 5. de laud. Vng. Gloriosæ pectus altissimo pietatis jaculo confossum, extremas spirabat inter angustias, hausit poculum amarum ipsa morte, Et quod hominum genus ferre non posset, adjuta divino munere fœmina valuit sustinere, vicit sexum, vicit hominem. Testatur Richard. à S. Laurent. lib. 3. de laud. V. Ipsa fuit Martyr in anima, Et gladius doloris, qui pertransivit animam ejus, in unigeniti passione pro amarissimo ei Martyrio computatur. Voluit siquidem filius, ut omnium Sanctorum speciositati**

sitati participaret Mater sua, imo universam
 sanctorum pulchritudinem excederet; Et sic-
 ut appellatur virgo Virginum, ita & Martyr
 Mar. yrum debet appellari; quia quidquid in
 Virgine operabatur, novum erat, sicut prædi-
 xerat Ierem. 31. creavit Dominus novum su-
 per terram. Testatur Bernardus serm.
 Signum magnum: Tuam animam pertransit
 vis doloris, ut plusquam Martyrem, non im-
 merito prædicemus, in qua nimirum corporeæ
 sensum passionis excefferit compassionis affe-
 ctus. Testatur S. Hieronym. vel So-
 phronius, ut alii volunt, serm. de assump.
 Quia spiritualiter, & caro ejus passa est gla-
 dio passionis Christi, plusquam Martyr fuit.
 Testatur S. Ildephonsus serm. 2. de as-
 sump. Quod si gladius usq; ad animam perve-
 nit, quando ad crucem stetit fugientibus
 Apostolis, cum videret Dominum pendentem,
 etiam plusquam Martyr fuit, quia in animo
 non minus amoris, quam meroris, est intus
 gladio vulnerata. Testatur idipsum piis-
 simus Guilielmus in cap. 3. cant. Illustre
 ejus (Virginis Deiparæ) Martyrium à
 Prophetante Simeone evidenter insinuatum
 fuit, cum loquens de filio diceret: Tuam ipsi-

us animam doloris gladius pertransibit. plane
 gladius acutissimus dolor Dominicæ passionis a-
 nimã piæ Matris penetrans, atq; trans verberas
 eam spiritualiter commori filio fecit Martyres
 alii fuere moriêdo pro Christo, hæc comoriendo
 Martyr fuit, & commartyr Christi, illorum
 corporale, Matris spirituale, & proinde
 præstantius Martyrium fuit. Plus est esse com-
 martyrem Christi, quam Martyrem Christi,
 Martyres suo, hoc est hominum sanguine, sed
 Maria filii, hoc est Dei sanguine intus rube-
 bat. Testatur Richard. de med. villa
 in 3. diâ. 33. a. 7. q. 4. Licet ipsa benedi-
 cta Virgo non fuit corporaliter martyrizata,
 tamen tanta pœna & anxietas eam cruciavit
 tempore passionis filii sui, quod fuit plusquam
 Martyr. Testatur demum Salvator
 noster, quem Matri suæ loquentem in-
 ducit S. Brigita lib. I. revelat cap. 56. his
 verbis: Testimonium perhibeo tibi, quia in
 passione mea fuisti plusquam martyr. Præ-
 dixerat idipsum Prophetans Joël 2.
 cum dicit: sol vertetur in tenebras, &
 luna in sanguinem, sol enim justitiæ Je-
 sus vere in passione sua versus est in te-
 nebras, Et luna Maria versa est in san-
 guinem

guinem per vehementiam compassio-
nis. Hic tu mi Parthenophile recogi-
ta crudelissima Martyrum tormenta,
considera laniationes, expende rogos,
cruces, & catastas; revoca in mentem,
quæ jam suo tempore scribebat Vas
Electionis Paulus *Hebr. 9.* ludibria, &
verbera experti, insuper vincula, &
carceres. lapidati sunt, secti sunt, tenta-
ti sunt, in occisione gladii mortui sunt;
circumierunt in melotis, in pellibus ca-
prinis, egentes, angustiati, afflicti &c.
recogita Machabæorum sartagine, &
impias membrorum mutilationes: Pe-
tri & Andreæ cruces; Bartholomæi vi-
vi excoriationem; meditare lapides
Stephani: carbones Laurentii; gladios
Jacobi & Pauli; feras Ignatii, ac Teclæ;
considera præcipitia montium: fove-
as squalore, horroreque plenissimas,
subterraneos carceres, & non jam sex-
centa, sed millena mortis, necisque
supplicia, quibus invicti Christi pug-
iles mactati sunt, & interempti, tanta
crudelitatis specie, ac tyrannide, ut vel
attentius reminiscenti capilli insurgant

H

&

& horreant: Et tamen his omnibus graviora tulit, pertulitque in animo Virgo Mater tormenta & supplicia. peribant illi subinde momento unico gladii ictu trucidati; alii ad horam urebantur, & assabantur ignibus, alii inedia unius hebdomadis morti tradebantur; ast Mariæ Martyrium longissimum existit, statim enim quo effecta est Mater Dei, cognovit se illius filii Matrem, qui pati, qui crucifigi, qui que tam atroci morte mori pro peccatoribus debebat, adeo ut singulis horis, ac momentis filii sui Christi mortem intueretur; quod hisce verbis exponit S. Brigitta: *Vide Novar. in umbra 484. Melius quam prophete præscivit filii sui passionem, ideo eum laetans, cogitabat quod felle & aceto esset potandus in cruce: quando eum manibus gestabat, videbatur illi quod crucis brachiis esset confixus; quando dormiebat, cogitabat mortuum ex cruce depositum; quando osculabatur, Judæ osculum cogitabat; quando fasciis involvebat, funes cogitabat, quibus ligandus ab impiis carnificibus; quando manu ducebat, ducendum ad tribunalia, ut impiis iudiciis sistere.*

sterneretur. commorabatur igitur inter
 ubera Matris jam tum in infantia, velut
 myrrhæ fasciculus Jesus ob passionis a-
 maritudinem; quod præclare adver-
 tens Rupertus lib. 1. in cant. Virginem
 ita loquentem inducit: Nolite solam at-
 tendere horam, vel diem illam, in qua vidi ta-
 lem dilectum ab impiis comprehensum male
 tractari, illud spinis coronari, flagellari, cru-
 cifigi, felle & aceto potari, lanceari, mori, &
 sepeliri, nam tunc quidem gladius animam
 meam pertransiuit, sed antequam sic pertran-
 siret, longum per me transitum fecit; Prophe-
 tissa namque eram, & ex quo Mater ejus facta
 sum, scivi eum ista passurum. cum igitur talem
 filium in sinu meo foverem, ulnis gestarem,
 uberibus lactarem, & talem ejus futuram mor-
 tem præ oculis haberem, qualem, quantam,
 quamque prolixam me putatis materni doloris
 pertulisse passionem? hoc est quod dicit: fasci-
 culus myrrhæ dilectus meus mihi, inter ubera
 mea commorabitur. De hac insuper Vir-
 gine sponsus ait cant. 7. Come capitis tui
 sicut purpura regis iuncta canalibus. Quò
 hoc tendit, inquis Parthenophile? An-
 ne Virgo ascititiis capillos tingebat

coloribus? an vero unguentis infectos reddebat? ne hoc tibi persuadeas velim, modestius sese gerebat Domina nostra; quia verò assidua cogitatione Christi filii sui cruciatus, tormenta, & passionem animo versabat, hinc Virgineæ cogitationes ruborem referebant, & purpuram redolebant; hinc Guilielmus: *Quot vulnera filius accipiebat in carne, tot pia mater accipiebat in corde. Rubebat caro filii sanguine passionis, rubebant maternæ illæ cogitationes ut ita dicam sanguine compassionis, bene ergo illi dicitur: comæ capitis tui sunt purpura regis; consentit Guilielmo Hailgrinus, qui hæc verba exponens ait: Sensus est, mens tua prudenter circumcisa, & cogitationes tuæ tinctæ in sanguine Dominicæ passionis, sic affectæ semper fuerunt, quasi recenter viderent sanguinem de vulneribus profluentem. Idem Cardinalis in cap. 7. cant. ad illa verba: Et ubera tua botrus, ita scribit: Ubera botris assimilata sunt, in quo mirabilis prærogativa merendi monstratur in Virgine, quæ non minus meruit fundendo lac de uberibus suis ad filii nutrimentum, quam Martyres, qui per botros figurantur*

antur

*xantur, meruerunt fundendo sanguinem suum
in Martyrio &c. Neque solum affli-
ctissima Mater hæc filii sui tormenta
considerabat, antequam infligeren-
tur, cogitabat vel maxime etiam post-
quam ad Patrem abiisset, nam teste Lu-
cio Dexterò in Chonic. anno Christi 37.
Beata Virgo individuo comite Joanne filio
suo frequentissimè loca sacræ passionis, & re-
surrectionis filii sui inuisit. neque aliud sua-
det pietas, vel singularis in dilectum
suum amor. Hæc meditare Partheno-
phile, & plange, dicque cum Bernard.
de lam. B. V. Utinam Virgo dolor ille sic
quotidie inhaereret visceribus meis, sicut inhae-
sit tum tuis! Altera deinde ratio doloro-
sæ Virginis nostræ Martyrium reliquo-
rum Martyrum arcerbius fuisse, desu-
mitur ex eo, quod ut bene S. Bernardus
loquitur *serm. signum magnum. in Virgi-
ne fuerit Martyrium cordis, in aliis dun-
taxat supplicium carnis, ubi vi nimia
sensus facile obtunditur, qui vero in
corde, animove residet, facile in im-
mensum solet excrecere. hinc rursus
D. Bernardus *serm. 4. in cœna Dom. lo-***

quens de dolore, quem Domina pertu-
lit audiens illa verba : *Deus meus, Deus
meus, quare me dereliquisti?* sic Christum
affatur : *in isto modico Domina mea, Ma-
ter, Virgo incorrupta, Virgo intemerata, Virgo
ante partum, Virgo post partum, Mater tuâ,
imo Martyr tua, Martyr non ferro carnisficiis,
sed acerbo dolore cordis, quam amarè flebat,
quam amarè dolebat.* comprobatur autem
hoc ipsum Philosophica ratio, dolor si-
quidem passionis oritur à læsione car-
nis, cum perceptione sensus, & redun-
dat in animam : dolor vero compassio-
nis oritur, & incipit in anima, & redun-
dat in sensum & carnem ; quanto igitur
anima est potentior, & magis domi-
nans super carnem, & caro delicatior,
magisque subiecta animæ, tanto ma-
jore cum redundantia, & dolor ma-
jor est, qui incipit ab animâ, quam ille
qui incipit à carne. quæ in dolorosa
Matre nostra omnia perfectissimè con-
tiggerunt. quod totum confirmat Alex-
and. de Ales *super Psal. 88.* referens ver-
ba Hieronym. vel Sophronii *serm. de as-
sump. V.* *Alii sancti passi sunt pro Christo*

in carne, sed B. Virgo in ea parte sui passa est,
quæ immortalis habetur; & ideo, ut verum
satear, quia spiritualiter, & atrocius passa est
gladio passionis, plus quam Martyr fuit. Ac-
cedit insuper tertia ratio: Marty-
res scilicet reliqui in carne patiebantur
refractaria, noxia, sæpe peccatis vitia-
ta, & odio digna, quæque pugnabat ad-
versus spiritum, hinc vel ipsi persæpe
acerbis eam multabant cruciatibus,
coniiciebant in ignes, equales eos deside-
rabant pro ea dilaceranda; ast Virgo
torquebatur in innocentissimo Christi
corpore, quod nulli noxæ unquam sub-
ditum, ipsoque artifice S. Spiritu for-
matum fuerat, omni honore, amoreque
dignissimo, quodque ipsa piissima Ma-
ter omni obsequio, benevolentiaque
annis compluribus foverat. Præterea
dolor ejusque acerbitas in Martyriis
aliorum causabatur à natura, ob separa-
tionem corporis & animæ. Dolor au-
tem Virginis non solum à natura, sed
insuper à gratia causabatur; porrò
quanta est unio, tantus est amor, & è
contra; Matris autem & filii unio erat

& naturæ & simul gratiæ maxima, quæ
intercedere poterat, unde ex unione
maximus amor, & ex amore par cor-
respondens dolor. Maximus est amor
Seraphinorum in Deum, sed ex sola
gratia, at Deiparæ amor in Christum
primo ex gratia erat longe major, &
insuper ex natura, unde coniice Parthe-
nophile, num quispiam tantos dolores
digne æstimaverit? Nolim etiam præ-
terire aliam causam, quæ bene per-
pensa non mediocriter Domine nostræ
mæstissimæ dolores Martyrum suppli-
ciis exhibet graviores; fortissimi enim
illi pugiles, quo majori Charitatis in-
cendio in Deum flagrabant, eo leviori
sensu tormenta percipiebant; at quo
Virginis in Christum amor erat arden-
tior, & doloris magnitudo intensior; ut
enim leve est, quid pati ejus amore,
quem impense diligis; ita supra mo-
dum grave aspicere cum extrema tole-
rantem, quem tenerrime diligis. Ibat
glorianter, lætissimoque vultu ad carce-
res Agatha, quia Jesum diligebat; S. S.
Marcus & Marcellianus ad stipitem
alliga-

alligati, pedibus clavis confixi, hilari voce canebant: *Nunquam tam jucunde epulati sumus, quam hæc libenter Jesu Christi causâ perferimus.* Tiburtius candentes, prunas nudis pedibus à Fabiano iudice premere iussus, exclamabat in gaudio exultans: *prunæ mihi flores videntur.* S. Theodorus cum suspensus torqueretur, tanta lætitia cordis perfundebatur, ut ægre concederet ex illo se cruciatu extrahi, eo quod Angelus pulcherrimi juvenis specie aqua limpidissima plagarum loca lavaret, cœlestique linteo detergeret. Innumera hujusmodi exempla tum scriptores veteres, tum recentiores in monumentis præsertim Japonicæ, novellæque Ecclesiæ commemorant. Verum longe aliter contigit in Maria, cujus charitatis magnitudo dolorem pari proportione accendebat; sicut enim Martyribus dulce erat, pro eo quem sic diligebant dura pati, & aspera, ita acerbissimum erat Virgini, quem summe diligebat in tantis tormentis exinanitum contueri. Complures suppeterent rationes Partheno-

H 5

phile,

phile, quibus monstrari posset Dominam nostram plus omnibus Martyribus doloris exhausisse: ut quod nullus Martyrum tanti vitam propriam æstimaverit, quanti Virgo Innocentissimi sui filii vitam, & salutem. sufferebant Martyres tormenta amore Jesu omni amore, cultu ac victima dignissimi; Verum cui bono tormenta Christi, quibus Mater æquè affligebatur ac propriis? certe non alterius, nisi peccatorum, hominum omni odio, pœnâ, ac morte dignissimorum. Patet præterea assertio nostra, ut loquuntur Theologi, à posteriori, collata siquidem dolorosæ Dominæ nostræ merces major, quam cæteris Martyribus; majores quoq; dolores ipsius commonstrat; illam enim reginam Martyrum triumphans conspicit Ecclesia, & militans veneratur non uno duntaxat per anni decursum die, prout cæteris cultum exhibere consuevit, sed quot hebdomadis diem sabbathinum ejus memorandis doloribus consecravit. Statueram hoc loco huic dissertationi finem imponere Parthenophi-

nophile, nisi in devotissimo Virginis filio Joanne Carthagena, alia præterea occurrisset ratio, genio tuo, ut spero, non omnino disconveniens: Excessit itaque acerbitas dolorum Virginis, omnium Martyrum dolores, eo quod cruciatus instrumentum quo anima Dominae perfossa fuit, reliquorum instrumenta Martyrum crudelitate superaret; tanto enim mors terribilior redditur, quanto instrumentum mortis horribilius est. hinc qui igne cremantur fortius certamen sustinent, quam qui aquis suffocantur. Qui variis sagittis confodiuntur, acerbiores sustinent mortem, quam qui solo laqueo vitam finiunt. Vide ergo Parthenophile, vide sis instrumenta quibus sancti Martyres vitam posuerunt; revoca in memoriam lapides Stephani; intuere enses jugulantes Apostolum gentium; contemplantur cultros excoriantes Bartholomæum; attende assantes prunas, & craticulam Laurentii; Audi rugientes Leones & trucidantes Ignatium; pectines dilaniantes Virgines; aliaque prope

innumera suppliciorum tormenta, quæ ad excruciosos Christi pugiles orcus excogitavit; ipsa tamen omnia longe inferiora sunt, si comparentur cum iis, quibus Virgo excruciosa est instrumentis passionis, quæ alia non fuerunt, quam ipsa dilectissimi filii passio, sive ut melius dicam, ipsius Christi Servatoris cruce atrocissima interempti, summi, maximique dolores, qui omnes medullas ossium, & intimum penetrale cordis sanctissimæ Virginis penetrarunt. Atque hinc est, quod sicut aliorum Martyrum sacris imaginibus appingi assolent passionis suæ instrumenta; aliud Beatissimæ Matri, seu dolorosæ Virgini insigne doloris non apponatur, quam filius gremio exceptus, aut è trabe sanctæ crucis suspensus. Consideres ista velim Parthenophile, facileque animum tuum ad veram patientiam in adversis exemplo Virginis comparabis, si tamen, ut jactas, eam syncerè diligis, ac imitari contendas.